

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemnik za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 24. aprila.

Veliko je bilo veselje v vladnih krogih, ko se je doseglo sporazumljenje mej Nemci in Čehi na Češkem. Vlada je mislila, da si je s tem za več let utrdila svoje stališče. Sedaj se jej ne bode treba toliko ozirati na želje raznih frakcij desnice, saj bode imela vsak čas levičarje pri rokah, da jej prihite na pomoč, ko bi le Slovani ali nemški konservativci kaj zahtevali, kar bi jej ne ugajalo.

Mi nismo tako optimistično sodili o tej stvari. Takoj smo se bali, da bode uspeh le povečal nemško prevzetnost, da bodo še več zahtevali. Da smo prav imeli, to je nas poučila letošnja budgetna debata. Preverjeni smo, da grof Taaffe ni več tako vesel češkonemške sprave, kakor jo je z začetka bil. Iz vseh govorov levičarskih govornikov pri budgetnej debati se je le dalo posneti, da neso zadovoljni s sedanjo vlado, in da le težko čakajo, da sami posedejo ministerske stole. Tudi jim ni prav, da vlada povsod s svojo avtoriteto ne podpira njih teženj. Sedaj je jasno, da levičarji hočejo nadaljevati boj proti sedanji vladi, dokler ne odstopi. Vse, kar je vlada dozdej dovolila, zmatrajo le za njeno slabost in torej hočejo še z večjo energijo nadaljevati svoje napade.

Nemci neso pripravljeni zadovoljiti se z drobtinami, kakor Slovani. Tudi bi se ne zadovoljili, če bi se poklicalo v ministerstvo par levičarjev, temveč Plener je naravnost povedal, da bodo delali sedanji vladi opozicijo, dokler se jim ne umakne. Njim ni za jednega ali dva ministerska sedeža, temveč hočejo sami gospodovati. V tem mnenju je pa vsa levica jedina, zmerni in skrajni zastopniki nemškega prebivalstva. Vsa levica je jednoglasno glasovala proti dovolitvi dispozicijskega zaklada in s tem pokazala, da v sedanjo vlado nema zaupanja. Samo Koroninijevci, mej katerimi pa neso samo liberalni Nemci, so glasovali za dispozicijski zaklad, pa še tem se je potrebno zdelo, da so izjavili, da neso glasovali za ta fond, da bi hoteli s tem izraziti zaupanje sedanji vladi.

Vlada si torej zaupanja leveice ni pridobila s češko spravo, na Češkem se pa tudi v deželo ni povrnil mir, temveč se kaže, da se bode začel hujši boj nego je bil poprej. Potem takem je jasno,

da je korak, ki se je storil s češko spravo na Dunaji, bil ponesrečen, ker vladi ni nič koristil, češke deželi pa ni prinesel zaželenega miru.

Naravno bi torej bilo, da grof Taaffe popusti to pot, katero je nastopil, ko vidi, da se po nji ne da ničesar doseči, da vede le v pogubo. Saj vendar mora videti, da je vlada tudi na desnici izgubila mnogo zaupanja s tem, da se je jela pajdašiti z levico. Čemu torej usiljevati prijateljstvo levičarjem, ki zanj ne marajo. Sedaj bi pač družega ne kazalo, nego da se vlada odločneje oklene desnice, ki jo je podpirala dolgih deset let.

Pa vendar nemamo mnogo upanja, da bi vlada to storila. Taaffe je za svojega dolgoletnega vladanja dovoljkrat pokazal, da je srce njegovo na levi strani, pa se na desničarje le ozira, kadar si drugače pomagati ne more. Vse postopanje njegovo bilo je polovičarsko, pri vsakej stvari si je pa takorekoč stavil vprašanje, kaj poreče levica. Njegova politika ni imela nikdar pravega smotra, zibala se je, kakor ladija brez krmila na morji. Da se je tako dolgo obdržal, ni njegova zasluga, temveč pripomogla mu je le nenavadna požrtvovalnost desnice in pa strah nekaterih desničarjev pred tem, da pridejo levičarji na krmilo. Tako bode tudi sedaj Taaffe dalje hodil, pri vsakej priliki se bode laskal levičarjem, kadar bode pa v zadregi, bode pa klical desničarje na pomoč.

Desnica je pa za svojo požrtvovalnost bila slabo plačana, zaradi tega se je pa tudi že na desnici število vladnih pristašev jako skrčilo. To se je videlo baš pri glasovanju za dispozicijski zaklad. Da so Koroninijevci vladi obrnili hrbet, ostala bi bila v manjšini in to bi se bilo zgodilo, ko bi bila stavila zaupno vprašanje. Vidi se torej, da Taaffe že jako slabo stoji, pot, katero je nastopil, vede ga do gotove pogube. K večjemu do novih volitev si bode tako dalje pomagal, potem bode pa moral umakniti se.

Ker se prevrat tako naglo približuje, je pač važno, da tudi mi Slovenci začnemo premišljevat, je li še umestno, da še nadalje podpiramo sedanjo vlado, in kako naj uravnamo svojo politiko, potem ko sedanje ministerstvo ne bode več vodilo usode državne. Ta vprašanja so zelo važna, in ž njimi se

bode imel baviti shod slovenskih poslancev, ki se snide letošnje poletje v Ljubljani. Dolžnost narodnih zastopnikov bode, da vse dobro pretresejo in se za časa odločijo, da jih dogodki ne najdejo nepripravljenih.

Narodna avtonomija.

(Govor drž. poslanca dr. Gregorca v državnem zboru dne 17. aprila.)

(Konec.)

Tako važno je vprašanje slovenskega upravnega okoliša. Navesti imam k temu le še jeden moment.

Reklo se je, da je češka sprava definitivno pokazala češko državno pravo. Temu pa ugovarjajo konservativni in liberalni Čehi, ker se nočejo odreči nadi, da se kedaj uresniči njih državno pravo.

Južni Slovenci bodedo prvi, ki bomo k temu čestitali, pa le, če se bode člen XIX. državnih zakonov izvel v pravem zmislu in se bode državno pravo raztegnilo na vse dežele češke krone; kajti le potem bomo videli, da se je osnoval na severu mogočen živ jez proti teženjem onih, ki so leta 1866. znali tako laskavo govoriti o kraljevini češkej pri politiki, ki je imela Avstriji zasadi meč v srce. Mi bi se tega tembolj veselili, ker mi avstrijski južni Slovani tudi želimo osnovati podoben jez v interesu države. Pogoje za to že imamo; kajti Srbi že imajo vsled cesarskih privilegij, katere jim je dal cesar Leopold, s svojo narodno avtonomijo. Hrvatje imajo svoje državno pravo, s katerim stoje v državnopravni zvezi z deželami, v katerih bivajo Slovenci, in sicer vsled pragmatične sankcije, katero je vsprejel hrvatski deželni zbor 1712. leta, torej osem let prej nego ogerski. V slovesnej državnej pogodbi je izrečeno, da je oni dedič Habsburškega rodu priznan legitimnim kraljem Hrvatske, Dalmacije in Slavonije, kateri je ob istem času gospod dežel Štajerske, Kranjske in Koroške. Prebivalstvo Bosne in Hercegovine je tudi izključno srbsko-hrvatsko in njega pridruženje bilo bi le vprašanje časa. Pogoje za jugoslovansko upravno skupino torej imamo. S tem bi pa bil storjen začetek za narodno spravo na Ogorskem, katera zadeva je vedno nujnejša; kajti odnošaji, pri katerih 2½ milijona Slo-

LISTEK.

Silvestrov otročiček.

Kalifornska povest.

Spisal Bret Harte; poslovenil Vinko.

(Dalje.)

Preveč sem bil preplašen, da bi bil mogel odgovoriti, a šel sem proti vozu. Tujec me je pogledal z začudenjem, ki ga je skoro iztrezovalo.

„Ali mislite, zverine sami lotiti se?“ vprašal je, ter me pomeril z očmi od nog do glave.

Jaz nesem odgovoril, temveč z navideznim pogumom, katerega pa niti najmenj nesem čutil, stopil k vozu ter zaklical: „Otročiček!“

„Vse v redu. Prereži vrvi pa doli pojdi, Bill!“

Ko so bile vrvi porezane, zvalil se je grozni kosmatinec počasi na tla pred moje noge ter drgnil ob meni neumno glavo svojo.

Mislil, da je bilo začudenje mož preveliko, da bi si bilo moglo napraviti duška v človeških glasovih. Ne da bi besedico zinil, stopil je pijani tujec na voz ter se odpeljal.

In kosmatinec? To je res, da je malo zrastel; a shujšal je in videlo se mu je, da so grdo ravnali ž njim. Lepa obleka njegova bila je razmršena in njegovi kremplji, bili so neusmiljeno porezani v živo meso. Gledal je potuhneno in nemirno, prejšnji izraz priproste dobrodušnosti izpremenil se je v izraz v premetene nezaupnosti. Občevanje s svetom mu je očividno razbistrilo um, a mu ni zboljšalo moralnega čuta.

Z velikim trudom zadržal sem gospo Brownovo, da ga ni zadušila z odejami ter mu pokvarila prebavljanja s slaščicami svoje shrambe. Slednjič se mi je posrečilo, zdravega spraviti v kot svoje sobe, kjer je zaspal. Nekaj časa ležal sem še brez spanja imejoč polno glavo nakan za njegovo prihodnost. Naposled sem sklenil, takoj drugi dan spraviti ga v Oakland, kjer sem si bil kupil majhno vilo ter prebil vsako nedeljo. Sredi divne podobe domače sreče sem zadremal.

Ko sem se vzbudil, bil je že velik dan. Moje oči so se takoj obrnile v kot, kjer je ležal kosmatinec; a ni ga bilo več tam. Skočil sem iz postelje, pogledal pod njo, preiskal omaro, vse zaman. Vrata so bila še zaprta; a na deski pod oknom, katero sem bil pozabil zapreti, bile so še videti sledi nje-

govih porezanih krempljev. Vse je kazalo, da jo je popihal po tej poti. A kam? Okno je držalo na balkonu, na kateri je bilo mogoče priti samo še iz veže. Moral je biti torej še v hiši.

Že sem bil roko položil na sobni zvonec; a za časa sem se še premislil, kaj bi vznemirjal hišo, ako ni rogovilil. Naglo se oblečem ter se splazim doli v vežo. Prvi predmet, katerega sem ugledal, bil je čevljev, ki je ležal na stopnicah. Poznali so se mu kosmatinčevi zobje; ozrši se po veži, opazil sem, da pred sobami stanovalcev ni bilo običajne vrste novopološčenih čevljev.

Gredoč po stopnicah navzgor našel sem drug čevljev, s katerega pa je bil ves lošč lepo polizan. V tretjem nadstropju ležalo je še nekaj malo razgrizenih čevljev; a kakor je kazalo, tukaj medved že ni imel več prejšnje slasti do lošča. Mafo dalje stala je lestvica, držeča k odprtih vratom pod streho. Šel sem po lestvici gori ter prišel na ravno streho, ki je čez vso vrsto hiš do bližnjega cestnega oglja delala nepretrgano ploskev. Za dimnikom na zadnji strehi je nekaj čepelo. Bil je ubežni medvedček.

Ves je bil pokrit s prahom, nesnago in steklenimi črepinjami. Sedel je na zadnjih nogah ter je-

vakov in Rusinov, 3 milijone Rumunov nema bobenega zastopnika v državnem zboru, odnošaji, pri katerih se slovanski in rumunski domoljubi preganjajo, tožijo in zapirajo, odnošaji, pri katerih se misli, da so Nemci in Madjari v svojem sovraštvu do Slovanov najspodobnejši za vodstvo uprave Bosne in Hercegovine, se ne bodo dali ohraniti in so pri sedanjih odnošajih naravnost nevarni.

Dokazal sem torej, da je sprava, kakeršna se je dognala na Češkem ne le za to deželo, temveč skoro za vse druge dežele naše države potrebna. Meni se dozdeva ona resolucija, katero je sklenil ne davno klub desnega centra jako času primerna in položaju odgovarjajoča. Ta resolucija se izreka, da je pričakovati, da bode sedaj vlada tudi v drugih deželah ustregla opravičenim terjatvam in željam, prej ko bode mogoče, in jih dovela do uspešne rešitve.

Koncem naj še omenim Dunajske brzovjavke, ki se nahajajo v „Grazer Tagespost“-i. Iz te brzovjavke izvemo, da je dr. Steinwender imel o češki spravi govor in se o njej v toliko nepovoljno izrazil, da je rekel: Češki narod se trajno ne bode obdržal; in spojenje z Nemci bode sprava ovirala. Potem se je sklenila resolucija, v kateri se preti vladi, da se bodo vsi Nemci najhujše ustavljali, ko bi se spravna akcija, ki se je začela na Češkem, hotela raztegniti na Moravsko, Šlezijo, Koroško in Štajersko, to se pravi, da se morajo v onih deželah ponemčiti vsi tamošnji Slovani, in da vlada mora trpeti in dopuščati, da se narodno popolnoma uničijo.

Omenjajoč to nemškonoarodno napoved vojne 20 milijonom avstrijskih Slovanov, rečem, da germanizovanje nenemških narodnosti v Avstriji nasprotuje naravnost sedanjim nalogi te države. Avstrija nema naloge, iz sebe napraviti druge Nemčije. Odkar se je Avstrija definitivno izključila iz Nemčije, ga ni več vzroka, s katerim bi mogli opravičevati germanizacijo pri nas. Čim bolj se bode germanizovalo, temvečja bode nevarnost, da Avstrijo požre pruska Vsenemčija.

Avstrija torej nema poklica, kopati množine slovanskih grobov in vanje zagrebsti svojih 20 milijonov Slovanov, marljivih, lojalnih, požrtvovalnih državljanov; Avstrija ne more imeti poklica, da bi bila grobokop Slovanom; nad polovico Avstrije je slovanska, četrtina nemška, drugi deli so pa madjarski, rumunski, italijanski itd.

Naša država ni niti popolnoma slovanska, niti popolnoma nemška in jej ni treba biti niti čisto slovanska niti čisto nemška. Le jedno je potrebno: Avstrija ima biti vsem narodom pravična (Tako je! na desnici.), da bodo vsi zadovoljni. Posebno ima vlada sveto dolžnost, da se upira narodnemu prepirlu, kolikor je v njenej moči in da osvobodi sedaj tako mnogokratno vezane moči narodov za duševne, kulturne in gospodarske naloge; potem bodo se narodi zopet oddahnili, okrepili in potem bodo dobili popolno veljavo v istini cesarske, v istini avstrijske besede našega cesarja in gospoda: Viribus unitis — z zjedinjenimi močmi! (Pritrjevanje na desnici.)

del velikansk kos kolača — z obraza bralo se mu je, da si je malo svest svoje krivde in da mu je neskončno ugodno. Zdelo se mi je celo, da se je, ko sem se mu bližal, z brezdnelo prednjo tace gladil po trebuhu. Vedel je, da sem ga iskal, in iz oči mi je bilo razločno čitati: vsaj preteklost mi je zagotovljena.

Z dokazi njegove krivde pognal sem ga nazaj k strešnim vratom ter po prstih stopal doli v uajvišje nadstropje. Sreča nama je bila mila: nikogar nesem srečal na stopnicah in vrhu tega njegove mehke hoje ni bilo slišati. Menim, da si je bil v svesti nevarnosti, če bi se kaj zvedelo, kajti celo sopsti se ni upal, nikar da bi bil zvečil zadnji založaj, ki si ga je vzel. Tiho je šel poleg mene, mej tem, ko mu je iz nepremičnih čeljusti kapljaj sirup. Menim, da bi se bil ta hip zaradi mene molče dal zadaviti. Stoprav, ko sem zopet prišel v svojo sobo ter se brez sape vrgel na sofo, opazil sem, kako malo mu je manjkalo, da se ni zadavil. Dvakrat ali trikrat je še opravičuje se požrl, potem pa je šel iz lastnega nagiba v kot ter se skrčil v velikansko sladkorno kepo, iz vsake luknjice v koži poteč grizenje vesti in sirup.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. aprila.

Skupne ministerske konference.

Pri zadnjih ministerskih konferencah se skupni budget, ki se predloži delegacijama, ni bil definitivno določil, zaradi tega se koncem tega tedna zopet začno ministerske konference. Jutri pridejo na Dunaj ogerski ministri grof Szapary, Wekerle in baron Fejervary in v soboto bode prvo ministersko posvetovanje pod predsedstvom cesarjem.

Deželnozbornske volitve.

Nove volitve za deželne zbore, katerim letos poteče volilna doba, se ne bodo vršile hkratu, temveč za nekatere kronovine, mej drugim za Dolenjo Avstrijo, še le jeseni. Vlada najbrž zaradi tega ne mara, da bi vse volitve bile hkratu, da bode svoje postopanje pri poznejših volitvah uravnala po izidu prvih volitev. Ker Taaffejeva vlada nema nobenega programa, jo lahko krene vselej na desno ali pa na levo, kakor jej kaže.

Češki židje.

Češki listi objavili so poziv na žide češke, kateri so podpisali vsi češki židovski deželni in državni poslanci, češki židovski člani trgovskih zbornic in občinskih zastopov na Češkem. V tem oklici se pravi, daje z novim zakonom ob urejanju pravnih razmer židovskih verskih zadrug storjen začetek za nov razvoj židovstva. S tem zakonom se ne bodo uravnale le vnanje pravne razmere, ampak se bode utrdila in oživila tudi etična podlaga židovstvu. Ta namen se pa dandanes doseči ne dá, če ga ne bode podpirala mogočna narodna misel. Pri snovanju in nove organizaciji verskih občin in pri sestavljanju pravil se bode ponudila priložnost, da se da češčini ona veljava in upliv, ki jej brez dvombe gre v domovini naši. Verska služba se mora tako uravnati, da bodo zadovoljni ž njo naši jedino-veci češke narodnosti. Tudi šolske zadeve se morajo temeljito preostrojiti. Takoimenovane nemško-židovske učilnice, ki služijo le germanizaciji, v čeških krajih ne smejo ohraniti sedanjega značaja. Otroci naj pohajajo češko šolo, in kjer bi se pa zaradi krajevnih razmer morala ohraniti verska šola, naj se preustroji v češko. Nadalje se posebno naglašva v oklici, da se še na Češkem ni ukoreninil protisemitizem. Češki židje naj se kakor židje na Ogerskem pridružijo narodu, kateri ž njimi dobro misli in pospešuje njih koristi.

Obligatorično zavarovanje poslopij.

Vlada baje pripravila predlogo zakona, da se bode vse poslopje moralo zavarovati proti ognju. Vsakemu posestniku se bode pa pustilo na prosto voljo, da si sam izbere zavarovalnico. Tak zakon bi bil potreben, ker mnogo zanikernih gospodarjev še ni zavarovanih.

Vnanje države.

Balkanska zveza.

Mi smo nedavno omenili, da je oficijozno glasilo bolgarske vlade „La Bulgarie“ priobčilo članek, v katerem priporoča, da bi se osnovala balkanska carinska zveza. To je dalo povod, da je belgijski pisatelj Emil de Laveleye istemu listu poslal obširno pismo, v katerem toplo priporoča balkansko zvezo. Belgijski pisatelj pravi, da bi balkanska zveza imela etično, versko, politično in narodno gospodarsko podlago, če bi združila Srbijo in Bolgarijo. To bi bila najboljša rešitev težav in tako rešitev priporočajo najumnejši in najodkritosrčnejši prijatelji balkanskih držav kakor Gladstone, Bryce in lord Fitz-Maurice v Angliji, Crispi in Bonghi v Italiji, Kalnoky in Kallay v Avstriji. Vsa Evropa pa želi, da se varuje nezavisnost balkanskih narodov. Posamični se ne morejo braniti vzlic svoje hrabrosti in ljubezni do domovine, zjedinjeni bi pa bili nepremagljiva sila. Če se združijo Srbija, Bolgarija in Rumunija ne bi mogla prestopiti Dunava ruska vojska, naj bode še tako močna. Balkanskih držav zveza bi pa nikakor ne smela krati avtonomije posamičnih držav. Uredila naj bi se ta zveza po vzgledu švicarske konfederacije. Zaveznice naj bi se zavezale, da bode razpore mej njimi razsojalo razsodišče, ne pa orožje, proti vnanjim napadom bi pa morale podpirati druga drugo. Carinska zveza, če tudi bi bilo želeti, da se osnuje in bi vsem koristilo, a vender ni neizogibno potrebna za sporazumljenje. Ristića Laveleye spominja, da se je nekoč bil izrekel za tako zvezo. Bolgariji pa svetuje, da odkrito pozove Srbijo, da sklene tako zvezo.

Če bi tudi balkanska zveza bila koristna, vender bi Srbija javajne k njej pristopila na poziv iz Sofije, zlasti ker bi taka zveza bila le naperjena proti Rusiji. Balkanski kristijanski narodi bi morali le gledati, da se okrepijo in preženo Turke iz Evrope, ne pa, kako bi se po robu postavljali Rusiji, ki jih je poklicala v novo življenje.

Veliki knez Konstantin Nikolajevič.

Razni evropski listi so bili priobčili vest, da so v Rusiji zaprli velikega kneza Konstantina Nikolajeviča, ker je izdal neko svobodomiselnost pesem. Da, celo objavljali so dotično pesem v prevodu v raznih evropskih jezikih. Kakor se je pa sedaj pokazalo, je bila vsa stvar izmišljena.

Dotično pesem skovali so v uredništvu necega Rusiji sovražnega rumunskega lista. Ta dogodek zopet kaže, kako malo se moremo zanašati na razne židovske in druge Slovanom neprijazne liste, kadar pišejo o Rusiji ali o drugih slovanskih zadevah.

Knez Bismarck

pridno deluje, da bi spodkopaval stališče vladi in veljavo cesarju. Pred vsem dela na to, da vse Nemčija izve, da so ga po sili odstranili. Te dni je bila pri njem deputacija centralne zveze nemških veleobrtnikov. Ko je deputacija izrekla svoje obžalovanje, da je odstopil, rekel je Bismarck, da bi bil še rad ostal v uradu, ko bi bil cesar hotel, in potem se je pritoževal o nehvalečnosti ljudij. Proti njemu je deloval minister, ki se ima za vse njemu zahvaliti, in mu spodkoval zaupanje pri cesarju. Da bi take intrige preprečil, je poiskal star kabinetni ukaz iz 1852. leta, po katerem je občevanje ministrov s krono podvrženo kontroli ministerskega predsednika. Cesar mu je očital konferenco z Windthorstom, a on je pa kot kancelar imel pravico govoriti z vsakim poslancem, kar se mu je potrebno zdelo. Bismarck se je izrazil, da je preverjen, da je ta konferenca bila le njemu nastavljena zanjka, kajti Windthorst stavlja je tako nesramne zahteve, da jih sam niti resno misliti ni mogel. V stvarnem oziru se s cesarjem le v delavskih vprašanjih nista strinjala. Sedanje postopanje vlade bode pa tudi le okrepcalo socializem. Ta pojasnila Bismarckova o njegovem odstopu so vzbudila veliko nevoljo na Berolinskem dvoru, kjer začenjajo spoznavati, kako nevaren sovražnik je Bismarck. Kakor se kaže, hoče, bivši kancelar tako polagoma bolj indirektno narod naščuvati proti vladi in cesarju. Kadar bode videl, da je nevolja mej narodom dovolj velika in je čas ugoden, pa bode kot poslanec stopil na pozorišče.

Dopisi.

Iz Beljaške okolice 21. aprila. (Shod podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico.)

Svetinjo to hranim jaz verno,
Od matere dano na pot:
Ljubezen za dom neizmerno
Za dom in nesrečni svoj rod.

Misli, katere proslavlja naš Gorazd v svoji prekrasni pesmi „Svetinja“ naudajale so nas, ko smo preko ozkih mej, katere ločijo Kranjsko od Koroške stopili na koroško zemljo, da smo bili prisotni shodu, katerega je priredila podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico v Prošovcih pri Mariji na Zilji. Lepa slavnost ta ostala nam bode še dolgo v spominu, kajti prepričali smo se zopet, da živijo še na koroškem Slovenci, kateri se zavedajo navzlic vsemu zatiranju narodnosti svoje, in ta slavnost bila nam je z nova porok, da Koroška za slovenstvo še ni izgubljena, akopram ga nemštvo temeljito zatreti hoče. Na hiši gospoda Jakoba Napokojca, po domače Šumija vihrala je slovenska trobojnica; hiša, v kateri naj se zbira slovenski trpin, bila je lepo okrašena; napis nad vratmi glaseč se: „Dobro došli Slovani“ ugajal nam je jako; ko so slovenski fantje iz Loč precizno zapeli „Domovina, mili kraj“, pozdravil je znani slovenski rodoljub Wutti navzočnike, osobi to zastopnika glavne družbe, g. dr. Vošnjaka. Govornik omenja, kako bodočnost imajo Slovani. Papež Lev, kateri je sam jako naklonjen Slovanom, rekel je čestokrat, da je božja previdnost določila Slované za posebne namene. Naš presvetli cesar sam pa je slovesno izrekel, da hoče imeti mir mej svojimi narodi in te besede veljajo gotovo tudi za borne koroške Slovence. Ali nasprotniki ozirajo se malo na te besede, kajti oni bi najrajše utopili koroške Slovence v nemškem morju, a varajo se; njih nakane se jim ne bodo posrečile. Govoreč o šoli, kakor velja v Korošcih, pravi govornik, da bi bilo za otroke, obiskujoče šolo na Koroškem, bolje, da pasejo osem let ovce po planinah, nego da obiskujejo takšne šole, kakeršne se nahajajo na Koroškem. Kolikor se otroci priučijo v prvih razredih slovenskemu jeziku, toliko in še več pozabijo v višjih. Neki šolarici bilo je pisati nemško nalogo o „Dachsu“ (jazbeci.) Vprašal jo je govornik, kaj je to „Dachs“. Odgovorila mu je, da je „Dachs“ plevel, ki rase na polji. Dečka, kateri hodi v šolo, vprašal je govornik, kaj je meter? Odgovoril mu je: „Meter ima štiri noge in je z dlako pokrit.“

To je torej sad nemške šole v koroških Slovincih, zato moramo vedno in vedno potegovati se za slovenske šole, kajti one so podlaga narodni omiki in narodnemu napredku. Navzočniki pritrdili so z burnimi klici izbornim besedam, katere je izpregovoril koroški narodnjak.

Deklamacije: „Svetinja“ in „Dekle, ki je v šolo hodila“, vršile so se isto tako točno, ter so občinstvu jako prijale.

Na to poprijel je besedo g. dr. Vošnjak iz Ljubljane. Razvijal je v popularnem govoru načela o narodnem blagostanju. Kakor so agrarne razmere mej Slovenci v Beljaški okolici, poprijeti se jim pred vsem sadjereje, ki donaša kmetu veliko dobička, in svinjereje. Obdeluje polje, mora postopati previdno in nasejati tako žito, ki donaša kmetu obilo dobička tako na pr. oves. Da bode pa mogel slovenski kmet napredovati v gmotnem obziru je treba, da se izobražuje. Kje pa naj dobi potrebno izobraženje, če ne v slovenski šoli, v kateri naj se v materinem jeziku opozarja na umno kmetijstvo. Mimo tega pa naj prebira tudi dobre časnike, ki podpirajo njegove težnje, in to je „Mir“, kateri je obilne podpore vreden, — koroški Slovenci bili so nekaj prvi, koroški knezi prisegali so v slovenskem jeziku. Ako je bil tudi pozneje tlačen slovenski Korošec, on ima še vedno dovolj razloga, ljubiti svoj narod. Bodimo torej ponosni na svoj narod! — Gospod govornik žel je mnogo priznanja za besede, katere je govoril koroškimi Slovencem. Gospod Wutti zahvalil se mu je na njegovem govoru ter omenjal, da je govornik tudi v državnem zboru se šestokrat v svojih govorih zagovarjal koroške Slovence.

Od drugih govorov, kateri so se govorili v neoficijalnem delu, naj omenjamo, da ne bodemo preobširni, le nastopno.

Gosp. poslanec Einspieler, katerega so vsi navzočni z živahnimi živio-klici pozdravili, poudarjal je potrebo slovenskih šol na Koroškem. Pravijo sicer naši nasprotniki, da je naš jezik spakedran, poln germanizmov, pa kdo jih je zakrivil, nego naši nasprotniki, ker nasprotujejo s vso silo slovenskim šolam. „Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti“, kar pa mi ne maramo biti. Mi koroški Slovenci se moramo torej vedno potegovati za slovenske šole.

Gosp. Lenz je poudarjal, da se nahaja v Celovci na vodnjaku „lindwurm“, ki je nekaj požiral ljudstvo; a ta požira če dandanes našo mladino in pije našo kri. Nemška šola ubija slovenskega mladeniča. Indijanci imajo svoje šole, le Slovenci ne. Ako se mora otrok preje učiti nemški nego slovenski, je to ravno isto, kakor če bi človek otroka učil preje jahati nego hoditi.

Ljubimo torej svoj jezik in bodimo ponosni nanj!

Kmet Vilčnik proslavljal je slov. zemljo in slov. rod.

Gosp. Hudovernik poudarjal je v svojem govoru, da moramo ljubiti domovino svojo, ker je ista vredna naše ljubezni. Slovenci smo sicer malobrojni, a če družega nemamo, imamo ponos na svojo zemljo in ta ponos nas mora za vse nepravilike odškodovati. Raztreseni smo sicer po raznih pokrajinah, trpini smo, ker ne živimo skupaj. Ali naj uas pa mări ločijo ozke meje, katere ločijo na pr. Koroško od Kranjske? Nas Slovence veže jednega na družega vez, ki je tako močna, da je ne more udušiti nobena sila na svetu to je krvna vez; kri nas veže jedna in ista, plemenita nepokvarjena slovenska kri, katera se pretaka po naših žilah. Za to delajmo skupno. Vsi Slovenci, če tudi ločeni po raznih pokrajinah, ljubimo svoje koroške brate. Da se bodemo pa postavili v bran vsem naporom nasprotnikov, treba je, da ljubimo vsi svoj narod tako, kakor zasluži. Zato naj osobito koroške matere učepļjajo otrokom svojim z maternim mlekom ljubezen do naše krasne, če tudi žalostne domovine. Pripil je slednjič koroškimi Slovencem.

Pristni slovenski fantje iz Loč prepevali in kratkočasili so nas ves čas z lepimi slovenskimi pesmimi. Ločili smo se pozno v noč in razšli se prepričani, da koroški Slovenci še za nas neso zgubljeni, dokler čuvajo slovensko pesem tako, kakor jo vrli izvežbani pevci iz Loč.

Domače stvari.

— (Delegacije) se bodo sklicale na 6. dan dan junija.

— (Iz državnega zbora.) Izmej dolge budgetne debate sta za nas najvažnejša govora poslancev dr. Vinka Vitezića in dr. Ferjančiča, ki sta oba to priliko porabila, da sta vladi prav odločno povedala, kar je bilo treba. Dr. Vitezić govoril je o delovanju italijanskega društva „Dante Alighieri“, katero le irredentizem goji. Društvo je nevarno, kakor se vidi iz govorov, govorenih na neki slavnosti. Dalje pritoževal se je Vitezić zaradi

svojega umirovljenja. Dasi je on član član večine, trpel je vendar mnogo škode, kako se torej godi še le drugim zastopnikom? V Istri se pod novim namestnikom Rinaldinijem ni nič na bolje obrnilo. On, kakor tudi novi deželni glavnik ne znata slovanskega jezika. Njegovo postopanje v deželnem zboru je nepristojno, ker ne dopušča niti interpelacije niti predloga, pisanega v slovanskem jeziku. Deželnozbornska večina je pri verifikaciji volitev jako krivično ravnala, posebno kričeče bilo je to, da je ovrgla volitev Mandičevo. Neopravičeno bilo je tudi to, da se je v tej siromašni deželi plača deželnozbornskemu predsedniku povišala od 3000 na 3 tisoč 600 gld., plače deželnim odbornikom pa od 2000 na 2500 gld. — V nekem članku Tržaškega lista nazivljejo se Slovani „barbari“ in „ladroni“. (Čujte! Čujte!) Najsvetejše pravice istrskih Slovanov tep-tajo se z nogami, oporeka se jim obstanek. Zato so Slovani izgubili že vso potrpežljivost in kličejo italijanskim zagrizencem: Quousque tandem? (Dobro-klici.) Gosp. dr. Ferjančič govoril je podrobno in jako temeljito o političnem položaju na Primorskem. Njegov jako vrli govor bodemo priobčili po stenografičnem zapisniku.

— (Redek gost) obiskal je danes naše uredništvo. Bil je to g. M. de Yamane, doktor medicine, rodod Japonec. Študiral je medicino v Berlinu in na Dunaji, sedaj pa po naročilu japonske vlade potuje po Avstriji in ogleduje zlasti bolnike in jetnišnice. Iz Ljubljane odpeljal se je v Trst, Koper in Gradiško.

— (Novi poveljnik) 28. divizije podmaršal Fran Wutte pl. Hermannsdorf došel je danes zjutraj v Ljubljano.

— (Doktorjem prava) bil je včeraj na vseučilišču v Gradcu promoviran gospod Alojzij Franko.

— (Pevsko društvo „Zora“ iz Karlovca) priredi o Binkoštih, kakor čitamo v „Obzoru“ izlet v Ljubljano, na Bled, v Postojino in na Reko.

— (Dvoboj.) V torek bila sta se v jahalnici v Trnovem poročnika B. in Br. domačega pešpolka števil. 17. Poročnik Br. dobil je s sablo precej močno rano na glavi.

— (Madjarski globus — pa madjarska temeljitost v zemljepisji): Iz Budimpešte se nam piše 21. t. m. Kakor je bilo v „Slov. Narodu“ poročano, pripetila se je na južni železnici blizu postaje „Zagorje-Sava“ pretekli teden nezgoda. V onem vlaku, koji je bil po tej nepriliki zadržan, vozil se je mej drugimi potniki tudi sloveči madjarski pisatelj Moric Jokai, kateri to nezgodo v današnjem „Nemzetu“ na dolgo in široko opisuje ter jo „Lloyd“ po besedi preloženo prinaša, — v kojem spisu nadobudni mladini oznanja, da ležita oni dve postaji na — Dravi. O ti uboga geografija! Dasi ima grb slavne ogerske krone četiri reke: „Dunav, Tiso, Dravo in Savo jako natančno in pomenljivo naznačene, vendar bi ozkosrčni domorodci, — da celó sloveči pisatelji ne znadó, od kodi jim pritaka blagoslov in denar v deželo! Ako se to godi na zelenem drevesu,“ kaj bode še-le s suhim?! —

— (Uradniško konsumsko društvo.) Prvo Ljubljansko konsumsko društvo, registrovana zadruga z omejeno zavezo, ima dne 4. maja popoldne ob 3. uri v steklenem salonu Schreinerjeve pivarne svoj letošnji redni občni zbor. Na dnevnem redu so mej drugim: Potrjenje računskega zaključka za drugo poslovno dobo, to je od 1. dne januarja do 31. dne decembra 1889 (bilanca, račun o dobičku in izgubi, izkaz prometa, pristop in odstop zadržnikov, računsko poročilo,) predlogi glede razdelitve čistega dobička (dotacija rezervnega fonda, dividenda, osnivanje varnostnega zaklada, nagrajenje funkcionarjev); predlogi gledé spremembe pravil (§ 28 lit. c) in nova volitev odbornikov namesto v letu 1890 izstopivših.

— (Pekovska zadruga na Dunaji) je sklenila, da se cena žemljam poviša na dva in pol krajcarja, to pa zaradi tega, ker so mojstri pomočnikom morali povišati plače.

— (Vabilo) k občnemu zboru Žalske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v dan 28. aprila t. l. v gostilno gospoda J. Hauzenbihlerja v Žalci. Dnevni red: 1. Volitev novega odbora. 2. Uplačevanje letnine za preteklo leto. 3. Razdelitev, oziroma prodaja knjig. 4. Nasveti. 5. Prosta zabava.

— (Akad. društvo „Triglav“) dobilo je za zastavo še sledeče darove: Gosp. Oset, trgovec na Vranskem, 2 gld.; g. Svetina, c. kr. notar

na Vranskem, 2 gld.; g. Šorn, nadučitelj v Št. Jurji pod Tabrom, 1 gld.; g. Apat, posestnik v Št. Jurji pod Tabrom, 1 gld.; g. Kramar, učitelj v Šoštanji, 1 gld.; g. Meglič, učitelj na Vranskem, 50 nov.; g. Čibej, učitelj na Vranskem, 1 gld.; Neimenovan gospod iz Celja, 1 gld.; g. Štepic, c. kr. davkar na Vranskem, 1 gld.; g. Peter Majdič, veleposestnik in posestnik paromlina v Hodinji pri Celji, 50 gld.; g. Norbert Zanier, trgovec v Št. Pavlu v Sav. dolini, 5 gld.; g. Lulek, c. kr. deželni sodnijski svetovalec v Celji, 2 gld.; g. Ježovnik, oštir v Velenji, 1 gld.; g. Vidovič, c. kr. davkarski kontrolor na Vranskem, 1 gld.; gpdč. Čretnik, poštna upraviteljica v Št. Jurji pod Tabrom, 2 gld.; g. Komel pl. Sočebčan v Gradcu, 1 gld.; gg. Mariborski bogoslovci 10 gld. 94 n.; gg. Dunajski dijaki 5 gld. 40. n.; g. dr. Celestin, vseučiliščni prof. v Zagrebu, 3 gld.; Neimenovana gospica 5 gld.; Gospica iz Slov. Bistrice 10 gld.; g. Brumen, c. kr. sodnijski pristav v Slov. Bistrici, 2 gld.; g. Raktelj, kaplan v Slov. Bistrici, 4 gld.; g. dr. Prus v Konjicah 3 gld.; gospa Korun v Št. Jurji pod Tabrom, 3 gld.; gospa Apat v Št. Jurji pod Tabrom, 1 gld.; Ptujška posojilnica 10 gld.; g. dr. Lipold, župnik v Velenji, 1 gld.; g. Mesiček, kaplan v Velenji, 1 gld.; g. Medved, kaplan v Šoštanji, 2 gld.; Neimenovan gospod in gospa iz Št. Ilja 2 gld.; gpdč. Sinjeslava Mahanova v Velenji 2 gld. Akad. društvo „Triglav“ kliče vsem p. n. dariteljem i dariteljicam: „Prisrčna hvala, slava Vam!“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Belgrad 23. aprila. Skupščina soglasno dovolila 5%no priklado na davke do deset milijonov dinarjev. Ta vsota se bode porabila izključno za oboroževanje vojske.

Privoz 24. aprila. V Ostravski in Karvinskih jamah je začelo delati 90—98 odstotkov delavcev in rudarjev. Popolni mir.

Bila 24. aprila. (Avtentično.) Včeraj zvečer napalo in oropalo je blizu tisoč razgrajajočih delavcev tukajšnje krčme. Ko je vojaštvo poseglo vmes, ustrelilo se je na poveljujočega ritmajstra dvakrat z revolverjem. Izgredniki so se zoperstavljali. Vojaki posegli so bajoneti vmes in parkrat slepo ustrelili. Ker je to bilo brezuspešno, ustrelili so dvakrat z ostrimi patronami, na kar so se izgredniki razpršili. Trije razsajali mrtvi, dvanajst ranjenih, mej njimi deset smrtno. Izgredi pričeli so se popolnoma nepričakovano, uzrok neznan. Vojaštvo in žandarmarija stražijo po mestu in okolici. Proti 10 kolovodjam pričela se je sodnijska preiskava.

Razne vesti.

* (Strajki) Na Dunaji je zidarski strajk definitivno končan; v francoskih salonih so ženski krojači in šivilje delo zopet pričeli, v angleških pa še vedno ne delajo; strajkujejo še vojeninarji in strugarji; tudi kovaški in steklarski pomočniki utegnje delo ustaviti, ako delodajalci njih zahtevam ne ustrezajo. — V Levovu so zadnjo nedeljo vsi pekovski pomočniki praznovali in še le v ponedeljek zjutraj zopet delati pričeli; pravijo, da bode tudi v bodoče pri tem ostalo. — V Smihovem pri Pragi se strajk vedno širi. V ponedeljek zbralo se je nad 1000 delavcev, ki so hoteli v benediktinski samostan prodreti; ker jim je pa neki Psenicka skušal uhod zabraniti, vrgel mu je nekdo opeko na glavo, da se je nezavesten na tla zgrudil, in da so ga morali nesti v bolnišnico. Prijeli so 13 oseb. — V Moravskeji Ostravi je sedaj že vse mirno, takisto tudi v okolici mnogo delavcev že dela. Slabše pa je v Wagstadt-u, kjer so strajkujoči delavci iz Ostrave tamkajšnje delavce naščuvali, da so tudi delo ustavili in da silno razgrajajo. Delavci so oplenili in opustošili uže dve gostilnici in jedno prodajalnico tobaka; prišel je tudi že bataljón vojakov krotit upornikov. — Drugod, zlasti po Nemškem (Berlin, Hamburg, Frankoford i. dr.) se strajki nadaljujejo.

* (Četrtošolec — samomorilec.) V Eperies-u na Ogerskem skušal se je neki četrtošolec usmrtiti, ker mu je oče dal zaušnico zaradi lenobe pri učenju. Dečko se je tudi res ustrelil; zdravniku, po katerega je oče takoj poslal, se je sicer posrečilo kroglo zopet odstraniti, a vendar bodo razposajenca težko pri življenju ohranili.

* (Dekle — pomorščak.) V nedeljo, krog poludne sprehajal se je po Dunaji čeden pomorščak, katerega je moral vsakdo po kratkem opazovanju imeti za žensko. Redar ga je prijel in odvedel na policijo. Tu je „pomorščak“ sam povedal, da je ženska, in da je oblekla obleko nekega znanca, ki jo je pri njej shranil. Obsodili so jo zato na 8 dnuj zapora.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:
 23. aprila.
 Pri **Slonu**: Pl. Watek, Wechsler, Stern iz Gradačar, Riedl iz Kočevja. — Bussolini iz Benetk. — Skutca iz Blagovice. — Schlesinger iz Pečuha. — Lustig, Karpeles iz Prage. — Sigríst iz Solnograda. — pl. Pflügel, Czup, Reis, Rízy, Mayer, Hirschl, Fink, Leo z Dunaja.
 Pri **Matič**: Rukel, Deininger, Mebus Feigl, Riedl, Ziffer, Wind, Köber z Dunaja. — Rumbold iz Gradačar. — Nardelli iz Trsta. — Globočnik iz Železnikov. — Dr. Volčič iz Loža. — Frankenstein iz Lipskega.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 23. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hkti.	7 16	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5 50	Surovo maslo,	90
Ječmen,	5 33	Jajce, jedno :	2
Oves,	4	Mleko, liter	10
Ajda,	5 33	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	4 73	Telečje	60
Koruza,	4 67	Svinjsko	58
Krompir,	3 21	Koštrunovo	38
Leča,	11	Pišanec.	60
Grah,	10	Golob	20
Fižol,	9	Seno, 100 kilo.	2 50
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 23
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	58	„ mehka, 4	4 30

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. aprila	7. zjutraj	735.1 mm.	6.6° C	brezv.	obl.	12.10 mm.
	2. popol.	733.7 mm.	15.8° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	733.3 mm.	10.8° C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 10.7°, za 0.8° nad normalom.

Dunajska borza
 dne 24. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.90	gld. 88.95
Srebrna renta	89	89
Zlata renta	110	109.60
5% marcna renta	101	101
Akcije narodne banke	942	943
Kreditne akcije	293.90	295
London	118.70	118.80
Srebro		
Napol.	9.43	9.43 1/2
C. kr. cekini	5.64	5.64
Nemške marke	58.30	58.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178
Ogorska zlata renta 4%		102
Ogorska papirna renta 5%		99
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		117
Kreditne srečke	100 gld.	188
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	142
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		

Fin med v satovji
 kilo 70 kr.; od 1 kile naprej pošilja se tudi po pošti. — Za čebelarje
pristni garantirani pitanec
 v kositrenih škatljah po 5 kilo, a kilo 60 kr., (škatlja 30 kr.), pošilja se po pošti proti predplačilu ali poštne povzetju.
OROSLAV DOLENEC
 svečar, (335-1)
 trgovina z voskom in medom.

Krog stalnih gostov hôtela „PRI SLONU“
 napravi
v nedeljo 27. t. m.
 za slovo gostilničarju gospodu
Franu Ehrfeld-u
zabavni večer
z dvojnimi koncertom
 c. in kr. vojaške godbe 17. pešpolka fcm. baron Kuhn
 in
 raznimi pronašanji na citrah s kupleti.
 Otvarjenje vseh prostorov.
 Čisti dohodek je namenjen ljudski kuhinji za bedne dijake.
 Začetek ob 1/2 8. uri. Ustopnina 50 kr.
 (328-1) Odbor.

Na najnovejši in najboljši način
 umetne (1083-32)
zobe in zobovja
 ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živa
zobozdravnik A. Paichel,
 poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Najboljša
Brnska sukna
 razpošilja po originalnih tovarniških cenah
tovarna finega sukna SIEGEL-IMHOF
 v Brnu.
 Za elegantno pomladno in poletno moško obleko
 zadosti je 1 odrezek v dolgoti 3.10 metra, to je 4 Dun. vatli. 1 odrezek velja:
 gl. 4.80 iz navadne
 gl. 7.75 iz fine
 gl. 10.50 iz jako fine
 gl. 12.40 iz najfineše
 (129) pristne (18)
ovčje volne.
 Nadalje so v največji izbiri: s svilo pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, loden za lovec in turiste, peruvienne in tosking za salonske obleke, predpisana sukna za gg. uradnike, blago iz sukanca za moške in dečke, ki se sme prati, pristna piqué-gilet-b'aga itd. itd.
 Za dobro blago, natančno uzorec odgovarjajočo in točno dopošiljatev se jamči.
 Uzorci zastoj 1 franko.

Vsak dan sveže spodrezane
špargeljne
 5 kilo franko pošilja po poštne povzetju za 3 gld.
Josip Stiegler,
 (317-3) oskrbnik pri Sv. Petru poleg Gorice.
Prijetno službovanje!
 Za nadziranje razstavnega pavilijona na kmetijski in gozdarski razstavi, ki bode od 14. maja do 15. oktobra t. l. v c. kr. Praturu na Dunaji, išče se osoba, ki je popolnoma veščá nemškemu jeziku. Plača in potnina po dogovoru. — Oni, ki so pripravljeno to službo prevzeti, oddadò naj svoja zglasila pod znakmo „Razstava“ upravnistvu tega lista. (329-2)

Blago za obleko.
 Peruvien in dosking za visoko duhovščino, predpisano blago za uniforme c. in kr. uradnikov, potem tudi za veterance, gasilce, telovadce, Hivré.
 Sukno za billard in igralne mize, loden tudi nepremočljiv za lovske sukne, blago, ki se sme prati.
 Potni plačidi od gld. 4-12.
 Vse to ceneje kakor kjer koli in le najboljše trajne baže.
Jan. Stikarofsky v Brnu.
 Največja zaloga sukna v Avstro-Ogerskeji. Uzorci zastoj. Za gg. krojaške mojstre najbogatejši in najlepše knjige uzorec. Pošiljatve nad gld. 10.— franko. Pri mojej konstantnej zalogi gld. 200.000 in pri mojej svetnej trgovini se razume samo po sebi, da ostane mnogo ostankov, in ker mi ni moč od njih pošiljati uzorec, vzamem tako naročene ostanke nazaj, jih zamenjam ali pa denar nazaj pošljem. Barva, dolgost, cena morajo se navesti pri naročbi ostankov.
 Dopisovanje v nemščini, madjarščini, češčini, poljščini, italijanščini in francoščini. (141-16)

Štev. 3110. (327-2)
Razglas.
 Od c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani se s tem naznanja:
 Vsled prošnje gospoda Antona Moschek-a, zasobnika v Gradci, se je
prostovoljna sodnijska dražba
 njegovega posestva, ki je v tusodnej zemljiškeji knjigi upisano pod vl. šte. 156 katastr. obč. Šentpetersko predmestje in obstoji iz:
 a) stavbinske parcele šte. 110/2, hiše konskr. šte. 4 nova v Prečnih ulicah v Ljubljani z gospodarskim poslopjem in dvoriščem;
 b) stavbinske parcele šte. 114/2, hiše konskr. šte. 4 v Poljskih ulicah z dvoriščem;
 c) zemljiških parcel šte. 91 in 90, vrta z zelenjavo, in
 d) stavbinske parcele šte. 110/3
 dovolila in da se to izvrši, določil dražbeni dan
25. aprila 1890
 dopoldne ob 9. uri loco rei sitae in odredil, da jo izvrši, c. kr. notar **dr. Fran Vok v Ljubljani** kot dražbeni komisar.
 Posestvo vl. šte. 156 katastr. obč. Šentpetersko predmestje se izkličje za 27.000 gld. in se prizna tistemu, kdor bode največ ponudil, le za cenilno vrednost ali više.
 Servitutne pravice, ki obstojé vsled kupne pogodbe z 22. dne avgusta 1855, ostanejo po prostovoljneji dražbi nespremenjene.
 Dražbeni pogoji, vsled katerih imajo vsi, predno jamejo dražiti, 10% varščino izklicane cene dati v roke dražbenemu komisarju, situacijski načrt in izvleček iz zemljiških knjig so na ogled pri dražbenem komisarju **dr. Franu Vok-u v Ljubljani.**
 V Ljubljani, dne 22. aprila 1890.

Štajersko deželno zdravilišče.
Rogatec-Slatina.
 Južne železnice postaja Poličane.
 Sezona: od 1. maja do 30. septembra.
 Pitna, kopalna, mrzlovodna in mlečna zdravljenja itd.
 Brošure in prospekte pošlje zastoj ravnateljstvo.
Tempeljski in Styria-vrelec
 vedno sveža napolnitev,
 staropreverjena glavbarskosolska slatina proti zboljenju prebavil in prijetno osvežujoča pijača. (290-2)
 Dobi se pri slatinskeji upravi, v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specerijskih in droguerijskih prodajalnicah in lekarnah ter v deželneji hiši v Gradci.

FRAN CHRISTOPH-ov (204-6)
svetli lak za tla
 je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.
 Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno pripo-roča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — Uzorci lakiranja in navod rabl dobé se v vseh zalogah.
 Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH, IVANU LUCKMANN-U.** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.